

Άγιον Όρος για το νομοσχέδιο γάμου ομοφύλων: «Είναι μεγάλο έγκλημα».

9 Φεβ 2024.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΔΙΠΛΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ

ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

Με άφορμή την κατάθεση του νομοσχεδίου «Ίσότητα στον πολιτικό γάμο. Τροποποίηση του Αστικού κώδικα και άλλες διατάξεις» για ψήφιση από την Έλληνική Βουλή, συνήλθαν στις Καρυές, σήμερα 8.2.2024, οι 40 Καθηγούμενοι και Αντιπρόσωποι των Ίερών Μονών του Αγίου Όρους και λόγω της μείζονος και ιδιαίτερης σοβαρότητας του θέματος αποφάσισαν να άπευθυνθούν με την παρούσα ανακοίνωση σε κάθε καλοπροαίρετο άνθρωπο και να συμπαρασταθούν στην άγωνία και τον άγώνα της Έκκλησίας για την προστασία του πυρήνα της ανθρώπινης ζωής.

Το νομοθέτημα, όπως προβλέπει το σχέδιο νόμου, ενώ θέλει να διασφαλίσει την άρχη της ίσότητας μέσω της σύναψης «γάμου» σε πρόσωπα του ίδιου φύλου και άκόμη την προστασία από διακρίσεις, καταστρατηγεί θεμελιώδεις άρχες της ανθρώπινης ύπαρξεως και θανατώνει την δυνατότητα της ζωής και της φυσιολογικής άναπτύξεως του παιδιού.

Διαλύεται όχι η ανθρώπινη οικογένεια, αλλά ολόκληρη η ανθρώπινη ύπαρξη.

Άλήθεια πώς λειτουργεί η ζωή; Ό καθένας μας προέρχεται από μία μητέρα και ένα πατέρα, σύμφωνα και με την άπόκριση του Χριστού: «ούκ άνέγνωτε ότι ό ποιήσας άπ' άρχής άρσεν και θήλυ έποίησεν αυτούς;» (Ματθ. 9, 4).

Η θεσμοθέτηση «γάμου» μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου είναι άνατροπή του χριστιανικού γάμου και του θεσμού της οίκογένειας και έχει άπορριφθεί από την σύνολη έκκλησιαστική παράδοση και άντιμετωπίζεται με την μετάνοια, η όποία είναι άλλαγή τρόπου ζωής.

Έπίσης, το έμβρυο κυοφορείται έννέα μήνες και γεννιέται. Το νεογνό του ανθρώπου είναι το πιό άσθενές νεογέννητο της κτίσεως. Δέν μπορεί να κάνει τίποτε.

Έάν δέν το φροντίσει η μάνα του, δέν το θηλάσει, πέθανε... Ό Θεός δίνει την εύθύνη στους γεννήτορες να συμπράξουν στην διαμόρφωσή του και να γίνουν με αυτό τον τρόπο συνδημιουργοί του Θεού.

Έάν τυχόν το νεογέννητο στρέψει το βλέμμα προς την μητέρα και θέλει θηλασμό, και στην θέση της βρίσκεται κάποιος άλλος, συγχέει τις πληροφορίες, παραμορφώνεται, άτιμάζεται.

Το χρέος σεβασμού σε ένα νέο πλάσμα άπαιτεί θυσία για να μπορέσει να άναπτυχθεί φυσιολογικά, να χαρεί την ζωή του. Δέν υπάρχει άλλος τρόπος ένώσεως και άναπτύξεως του ανθρώπου.

Μετά από έννέα μήνες γεννιέται σε μία εύρύτερη μήτρα, που είναι το οικογενειακό περιβάλλον, και άρχίζει μία άλλη πλάση του ανθρώπου, του παιδιού, μέσα στην οίκογένεια.

Γνωρίζει την μητέρα σαν την γυναίκα που το θηλάζει και το τρέφει με το γάλα της και το περιποιείται.

Γνωρίζει τον πατέρα σαν τον άνδρα που το άγαπά και το φροντίζει με τον τρόπο του. Παίρνει δύναμη πνευματική και σωματική από τον άμοιβαίο σεβασμό του πατέρα και της μητέρας για να προχωρήσει στην δεύτερη φάση που περνά στην παιδική ήλικία, πάει στην έφηβική, προχωρεί έλεύθερο μέσα στην κοινωνία και δέχεται την άγωγή του πολιτισμού και του τόπου του.

Ὁ Θεὸς φτιάχνει τὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ ζήσει, ὄχι γιὰ νὰ πεθάνει· οὔτε νὰ πεθάνει στὴν μήτρα τῆς μητέρας του, οὔτε στὴν μητρα τῆς παιδικῆς ἡλικίας, οὔτε στὴν μήτρα τῆς ἱστορίας.

Συμμετέχει στὸ θαῦμα τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ ζήσει καὶ νὰ ἀναληφθεῖ στὴν αἰώνια ζωὴ.

Κι αὐτό, μὲ τὴν χάρη τοῦ Πνεύματος τὸ κάνει ἡ Ἐκκλησία, δι' ἧς «νεουργεῖται καὶ θεουργεῖται ἡ σύμπασα».

Κι αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν τελικὴ μήτρα, ἡ ὁποία πλάθει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἐτοιμάζει νὰ γεννηθεῖ στὸν χῶρο τῆς καινῆς πολιτείας, στὰ «σκηνώματα» τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα τῆς ἐλευθερίας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον.

Αὐτοὶ ποὺ ἀπελευθερώθηκαν καὶ γεννήθηκαν πέρα ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς ἱστορίας, δηλαδὴ στὴν χάρη τῆς αἰώνιας ζωῆς, ὑπάρχουν, προσεύχονται καὶ μᾶς συγκρατοῦν ὅλους στὴν ζωὴ, καὶ ἀποτελοῦν τὸν πολικὸ ἀστέρα, ὅπου κατευθύνεται ἡ ἀνθρωπότης.

Ἡ ἐπιχειρούμενη ὕβρις, μὲ τὴν ἀρχικὴ ἔννοια τῆς λέξεως, ἀποτελεῖ ἄρνηση τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀποσάθρωση στὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος τῆς ἀνθρωπότητας.

Δὲν θίγεται μόνο τὸ εὐαγγέλιο καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία. Ἀποδομεῖται τὸ σύμπαν.

Εἴτε εἶσαι πιστὸς εἴτε ἄπιστος, θὰ γεννηθεῖς μὲ τὸν ἴδιον τρόπο. Ὅταν αὐτὰ τὰ ἀλλοιώνεις, στὴν οὐσία ἀποφασίζεις ἓνα ἀργὸ ἀλλὰ σίγουρο θάνατο τῆς ἀνθρωπότητας.

Ὅταν παντρεύονται στὴν ἐκκλησία, ἄνδρας καὶ γυναῖκα, παίρνουν τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐχὲς γιὰ πολυτεκνία καὶ καλλιτεκνία.

Ὁ ἀληθινὸς χαρακτήρας τοῦ γάμου φανερώνεται μὲ ἐνάργεια μὲ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὸν γάμο τῆς Κανᾶ, διότι «τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν» κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο.

Αὐτὸς ὁ «γάμος», ποὺ προωθεῖται σήμερον, ὁδηγεῖ στὸ ἀδιέξοδο.

Ἐτοιμάζονται πλάσματα τραυματισμένα, ἀνάπηρα. Σεβαστεῖτε τὴν φύση τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὸ ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς μητέρας του, ἀνεξάρτητα φυλῆς, γλώσσας καὶ πίστεως, ἔχει ἀνάγκη νὰ τὸ θηλάσει ἡ μητέρα του.

Οἱ σκέψεις αὐτὲς δὲν εἶναι ἀποκύημα φαντασίας, ἀλλὰ στηρίζονται στὴν Γραφὴ καὶ τοὺς Ἀποστόλους, στὴν Παράδοση καὶ τὶς ἀποφάσεις τῶν Πατέρων, οἱ ὁποῖοι θέσπισαν ὅρους γιὰ τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ ἱεροὺς κανόνες, ποὺ καθορίζουν τὰ ὅρια μέσα στὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κινοῦνται ὅλα τὰ μέλη τῆς.

Ἰδιαίτερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶναι σαφής, ὅταν τονίζει ἐμφατικά: «ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενικοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται οὔτε μέθυσοι, οὐ λοιδοροὶ, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν» (Α΄ Κορ. 6, 9-10).

Ταυτόχρονα ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει τὴν ἀποστολὴ τῆς, ποιμαίνει καὶ θεραπεύει, ὥστε ὅλοι οἱ πιστοὶ νὰ ζοῦν σὲ κοινωνία μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ἀδελφούς τους, νὰ τοὺς διακρίνει ἡ ἀνιδιοτελεῖς ἀγάπη καὶ φιλαδελφία.

Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ὅλους μας, δικαίους καὶ ἀδίκους, ἀγίους καὶ ἁμαρτωλοὺς. Αὐτὸ κάνει καὶ ἡ Ἐκκλησία, χωρὶς νὰ ἀποκλείει κανέναν, ὅπως αὐτὸ φανερώνεται μέσα σὲ ὅλη τὴν ἱστορία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀδυναμιῶν.

Ἡ Ἀγάπη βασιλεύει. Εἶναι ντροπὴ γι' αὐτοὺς ποὺ κάνουν αὐτὰ τὰ νομοσχέδια καὶ θεωροῦν φυσικὴ αὐτὴ τὴν ἐξέλιξη.

Ἐνθαρρύνουμε καὶ ἐπαινοῦμε ὅσους προκρίνουν τὴν φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἔναντι τῆς τυχόν κομματικῆς πειθαρχίας καὶ εἴμαστε συνοδοιπόροι εἰς τὸν ἀγῶνα τους.

Ὡστόσο, ὑπάρχει ἡ ὑγεία τῆς ζωῆς τοῦ σώματος τῆς ἀνθρωπότητας ποὺ ἀποβάλλει ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐπιχειροῦν νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἀληθινὴ ὑπαρξὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιμένει Ἐκεῖνος ποῦ διευθύνει τὰ πάντα. Αὐτὸς ποῦ ἔκανε τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον, γιὰ νὰ ζήσει στὴν αἰωνιότητα καὶ νὰ ὑπάρχει, Αὐτὸς ὑπάρχει καὶ μᾶς προστατεύει, παρουσιάζεται σὰν ἀδύνατος καὶ ἀνύπαρκτος.

Σὲ Αὐτὸν θὰ προσκρούσουν ὅλοι αὐτοὶ ποῦ θέλουν νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ζωὴ.

Ἴσως νὰ μὴν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ βιασύνη καὶ ἡ ἐπιμονὴ γιὰ τὴν ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου φανερῶναι ἀδυναμία καὶ εἶναι εἰς βάρος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ποῦ ὑποτίθεται ὅτι θέλουν νὰ προστατεύσουν.

Μόνο ἀπὸ σεβασμὸ σὲ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐκφράζουμε καὶ τονίζουμε μὲ τρόπο ἐμφατικὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ζωῆς.

Εἶναι μεγάλο τὸ ἔγκλημα. Ἀσελοῦν στὴν ἀνθρώπινη φύση, διότι στὴν οὐσία σταματοῦν τὴν φυσιολογικὴ ἀνάπτυξη καὶ ἀνεπίγνωστα, καταστρέφουν τὸν ἄνθρωπον.

Ἀλλὰ ὑπάρχει Αὐτὸς ποῦ δημιούργησε τὰ πάντα ἀπὸ ἀγάπη καὶ σοφία καὶ παρακάμπτει τὴν ἀδυναμίες μας καὶ ὁδηγεῖ τὰ πάντα εἰς ἀγαθὸν τέλος.

Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Ἐκτάκτῳ Διπλῇ Ἱερᾷ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν καὶ Εὐαγῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθων.

<https://www.romfea.gr/epikairotita-xronika/61620-agion-oros-gia-nomosxedio-omofylon-einai-megalo-egklima>

Το παρόν (εκτυπώσιμο): <https://www.imdleio.gr/diaf/2024/ag.Oros-oxi-omo.pdf>